

การรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดกรุงเทพมหานครต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

The Perceived of The Grade 3 Students of Secondary School in Bangkok on Premarital Sex Behavior and Adolescent Pregnancy

แสงจันทร์ สุนันตะ* จันทนา โปรยเงิน

Sangjan Sunanta* Chantana Proyngern

วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก กรุงเทพฯ ประเทศไทย 10400

Royal Thai Army Nursing College, Bangkok, Thailand 10400

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน แบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิง กลุ่มละ 90 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 10 ข้อ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จัดกลุ่มและนำเสนอความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า ในด้านค่านิยมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่รับรู้ว่าจะไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะอาจเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ได้ ในด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่รับรู้ว่าการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น หรือหากมีเพศสัมพันธ์ควรสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง นอกจากนี้หากเกิดการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ควรปรึกษาผู้ปกครอง ครู และไปพบแพทย์ และสามารถติดต่อขอคำปรึกษาจากสายด่วนเอดส์และท้องไม่พร้อมที่เบอร์โทรศัพท์ 1663

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ควรจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตให้กับวัยรุ่น เพื่อการเผชิญปัญหาในสถานการณ์ทางเพศต่างๆ โดยนำความรู้ที่มีมาใช้ในการเกิดประโยชน์กับตนเองอย่างแท้จริง และปลูกฝังค่านิยมทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งควรเริ่มตั้งแต่วัยเรียน โดยเนื้อหาสอดคล้องกับพัฒนาการตามวัย สอนผ่านทางครอบครัว โรงเรียน บุคคลทางสุขภาพ หน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมทั้งสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อวัยรุ่นในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก

คำสำคัญ : วัยรุ่น / การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร / การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

Abstract

This survey research aimed to determine the perception of the grade 3 students of secondary school in Bangkok on premarital sexual behaviors and adolescent pregnancy. The participants were 180 grade 3 students of secondary school in Bangkok, 90 were male and 90 were female. Data were collected using closed-ended question with 10 items and analysed using content analysis.

Mostly participants' perceived value and attitude on premarital sexual behavior and adolescent pregnancy, the results shown that they should not have sex during school age because of sexual transmitted diseases, unwanted pregnancy, and adverse effects on their studies and families. Male participants perceived that the cultivated values is honor, patience and suppression on their sexual emotions. Female participants perceived that learning to refuse, avoiding dating in private and sexual arousing such as touching, kissing and sexual media can prevent sexual intercourse. The most important of prevention teenage pregnancy that perceived by male and female participants is A B C concept (A: Abstinence means not having sex; B: Be appropriate behaviors; C : Condom using). Moreover, unwanted pregnancy should be informed to their parents, teachers with visiting healthcare center or calling 1663, hotline number for consultation.

The study results suggest an application on development of teenage life skills to cope with sexual situations. The cultivated proper sexual value and attitudes should be introduced in the school age by their families, schools, healthcare providers, and policy makers.

Keywords : Adolescent / Premarital Sex Behavior / Adolescent Pregnancy

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญ เพราะเป็นวัยที่กำลังปรับเปลี่ยน จากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จึงทำให้วัยรุ่นเป็นวัยที่จะเกิด ปัญหาได้มาก อาทิ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง ปัญหาความ ขัดแย้ง การคบเพื่อนต่างเพศ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันควร และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น ซึ่งปัญหาหนึ่งที่มี แนวโน้มเพิ่มจำนวนสูงขึ้นและมีผลกระทบต่อวัยรุ่น ครอบครัว สังคม ตลอดจนประเทศชาติ¹ นั่นคือ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ในวัยรุ่น และวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์มีแนวโน้มอายุน้อยลงเรื่อยๆ โดย สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทยที่ผ่านมา หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน มีการดำเนินการเพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างจริงจัง ทำให้ใน ระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาอัตราการคลอดบุตรในวัยรุ่นของประเทศ เริ่มลดลง โดยอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี ที่สูงสุด ใน พ.ศ. 2553 และ 2554 เท่ากับ 53.4 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน ได้เริ่มลดลงเท่ากับ 51.1, 47.9 และ 44.8 ใน พ.ศ.2556, 2557 และ 2558 ตามลำดับ และล่าสุดลดลง เท่ากับ 23 ในปี 2562¹ และจากการสำรวจพฤติกรรมการณ์มี เพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด ในการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่

สัมพันธ์กับการเฝ้าระวังกับการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน ประเทศไทย โดยสำนักงานระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ใน พ.ศ.2556 มีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นทั้งชายและหญิงค่อยๆ เพิ่มขึ้น โดยประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 1 ใน 5 ของนักเรียน หญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ส่วนการป่วย ด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา จาก อัตรา 80.8 ต่อประชากรอายุ 15-24 ปี 100,000 คน ในปี พ.ศ. 2553 เป็น 127.80 ต่อประชากรอายุ 15-24 ปี 100,000 คน ในปี พ.ศ.2559² จากสถานการณ์ดังกล่าวบ่งชี้ถึงความจำเป็น เร่งด่วนในการป้องกันการตั้งครรภ์และการติดเชื้อทางเพศ สัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น วิธีป้องกันที่ดีที่สุด คือ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่เนื่องจากวัยรุ่นไทยเผชิญกับการ เปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคม วัฒนธรรม ค่านิยมและอิทธิพล ของสื่อ ส่งผลให้เกิดความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่ ไม่เหมาะสม เช่น เชื่อว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับ คนรัก การใช้ถุงยางอนามัยทำให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเพราะไม่ เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ อายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

คือ 15.9 ปี² โดยเพศชายมีอายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่าเพศหญิง ทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้น การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยต้องมีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และลดการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์³

วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ได้แก่ การเปิดโอกาสแก่ตนเองและผู้อื่น เช่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น การเปิดเผยอารมณ์ทางเพศแก่ผู้พบเห็น เช่น การแต่งกายรัดรูป โชว์สัดส่วน เป็นต้น ความเชื่อทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวไม่อาจตั้งครรภ์ได้ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา การมีเพศสัมพันธ์หลายคู่ หลายคนถือเป็นผู้มีความสามารถ น่าสนใจและมีเสน่ห์ เป็นต้น และจากการขาดการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากครอบครัว ความแตกแยกในครอบครัว ทำให้วัยรุ่นมักมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อครอบครัว หรือไปคบเพื่อนซึ่งอาจชักชวนกันไปในทางที่ผิดได้⁴

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า อิทธิพลของวัฒนธรรมอื่นๆ โดยเฉพาะวัฒนธรรมชาติตะวันตก อิทธิพลจากสื่อต่างๆ อิทธิพลจากเพื่อน การใช้สารเสพติด ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของบิดามารดา การมีแฟน และคุณลักษณะทางจิตสังคม เช่น ความอยากรู้อยากลอง การชอบความเสี่ยง เป็นต้น⁵ ล้วนแล้วเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังนั้น การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง โดยเน้นที่วัยรุ่นเองจำเป็นต้องรับรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร⁷

จากการศึกษาสาเหตุหลักของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น เกิดจากการไม่ได้คุมกำเนิดขณะมีเพศสัมพันธ์ หรือการคุมกำเนิดไม่มีประสิทธิภาพ โดยสัมพันธ์ กับปัจจัยด้านตัววัยรุ่น ครอบครัว

สังคมและสื่อ การพัฒนาบทบาทพยาบาลยุค 4.0 โดยใช้ความฉลาดทางสุขภาพของพยาบาลในการณรงค์การคุมกำเนิดในวัยรุ่น จึงเป็นแนวทางสำคัญแนวทางหนึ่งที่จะช่วยลดผลกระทบจากปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของ ประเทศไทย⁸

จากปัจจัยต่างๆ และประกอบกับในปัจจุบันสื่อทางสังคมมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปอย่างมาก การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางด้านเพศสัมพันธ์สามารถทำได้ง่ายและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสำรวจการรับรู้ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโดยเลือกจังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นพื้นที่ในเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมอย่างรวดเร็ว และมีปัญหาด้านสังคมที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเน้นประเด็นค่านิยม ทศนคติ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยมีแนวคิดที่ว่าผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ทำให้ทราบการรับรู้ ตลอดจนความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการให้ความรู้หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการรับรู้ของวัยรุ่นในปัจจุบัน เพื่อช่วยลดปัญหาที่จะเกิดขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

คำถามการวิจัย

การรับรู้ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นตามการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยม ในกรุงเทพมหานครวิธีการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามกรอบแนวคิด

ที่ใช้ในการศึกษาและจากการทบทวนวรรณกรรม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนราชวินิตมัธยม มีจำนวนทั้งสิ้น 336 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง^{9,10} ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด และผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมด้วยตนเอง

ขั้นเตรียมการ

หลังจากได้รับการอนุมัติให้ทำวิจัยจากหัวหน้าหน่วยงาน และได้รับหนังสือรับรองการผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัย กรมแพทย์ทหารบก ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตทำการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตมัธยม เพื่อชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย เมื่อได้รับการอนุมัติแล้วประสานงานกับอาจารย์ประจำกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อดำเนินการตามขั้นตอน

ขั้นตอนการ

1. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยติดต่อกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย และชี้แจงเรื่องการพิทักษ์สิทธิ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถให้การยินยอมด้วยวาจา เนื่องจากเป็นการวิจัยในวัยรุ่น เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ข้อความถามเป็นเพียงการถามความคิดเห็นทั่วไป ไม่มีข้อความถามเกี่ยวกับพฤติกรรมส่วนบุคคล จึงมีความเสี่ยงต่ำ สามารถขอความยินยอมจากวัยรุ่นด้วยวาจา ภายหลังการชี้แจงและให้ข้อมูล และให้วัยรุ่นที่ยินดีตอบ ส่งแบบสอบถามคืนอย่างอิสระ

2. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยอธิบายวิธีการตอบและให้ตอบด้วยตนเอง

3. หลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างทุกคน

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการส่งโครงร่างวิจัยเพื่อขอรับรองโครงร่างวิจัยจากคณะกรรมการวิจัย วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบกและคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของสำนักงานคณะ

อนุกรรมการพิจารณาโครงร่างวิจัยกรมแพทย์ทหารบก

2. หลังจากโครงร่างวิจัยได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการวิจัย กรมแพทย์ทหารบกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบกส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตมัธยม เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแจ้งหัวข้อเรื่องวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย รวมทั้งขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ

3. ภายหลังได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตมัธยมแล้วผู้วิจัยนำหนังสือที่ได้รับการอนุมัติเข้าพบอาจารย์ประจำกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดในขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย

4. ผู้วิจัยเชิญชวน โดยการติดประกาศภายในโรงเรียนและผู้วิจัยจะเข้าพบนักเรียนมัธยมชั้นปีที่ 3 เพื่อประชาสัมพันธ์และขอความร่วมมือในการวิจัย หากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสนใจจะเข้าร่วมการวิจัย สามารถแจ้งความประสงค์กับผู้วิจัยได้

5. ผู้วิจัยจะชี้แจงและให้ข้อมูลการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างและผู้วิจัยจะเป็นผู้แจกแบบสอบถามความคิดเห็นตามช่วงเวลาที่ได้รับไว้ในเอกสารประชาสัมพันธ์ที่ติดประกาศไว้ ซึ่งเป็นช่วงเวลานาน 5 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ในช่วงเวลา 1200-1300 น.และ 1600-1800 น. ซึ่งเป็นช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15-20 นาที แล้วให้ส่งคืนแบบสอบถามโดยใส่ซองปิดผนึกและส่งคืนผู้วิจัยอย่างอิสระ

6. หลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างทุกคน

7. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในคนของสำนักงานคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงร่างวิจัยกรมแพทย์ทหารบก รหัสโครงการ N020q/60 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ.2561 ในชั้น

ตอนการพบผู้ให้ข้อมูลผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และชี้แจงเรื่องการพิทักษ์สิทธิ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถให้การยินยอมด้วยวาจา เนื่องจากเป็นการวิจัยในวัยรุ่น เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ข้อคำถามเป็นเพียงการถามความคิดเห็นทั่วไป ไม่มีข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมส่วนบุคคล จึงมีความเสี่ยงต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ บุคคลใกล้ชิด และไว้วางใจ โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ปลายเปิด จำนวน 10 ข้อ นำมาวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่มข้อมูลและนำเสนอความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)¹¹ และนำเสนอข้อมูลแต่ละกลุ่ม โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีทั้งหมด 2 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน 3 ข้อ และส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นตามการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองจากการค้นคว้า เอกสาร งานวิจัย และตำราต่างๆ โดยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยเขียนตอบตามความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งไม่มีผลต่อคะแนน สามารถแสดงความคิดเห็นได้ตามอิสระ แบบสอบถาม ประกอบด้วย ประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น
จำนวน 3 ข้อ
- ทศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น
จำนวน 3 ข้อ
- ความรู้ในการปฏิบัติต่อการป้องกันการ
มีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น
จำนวน 4 ข้อ

ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยการหาความตรงของเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ

ด้านการพยาบาลสุติศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน และการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น จำนวน 1 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาเครื่องมือในการดำเนินการวิจัยนี้ ในด้านความถูกต้องของเนื้อหา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินข้อคำถามแต่ละข้อแล้วให้คะแนน เป็น 4, 3, 2, 1 (4 = เกี่ยวข้องมากที่สุด และ 1 = ไม่เกี่ยวข้องเลย) ค่า CVI (Content Validity Index) ของแบบสอบถามทั้งฉบับคิดได้จากคะแนน 3 ขึ้นไป ได้ค่า CVI = 0.9 เสนอให้ปรับแก้ไขเนื้อหา ภายหลังได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 180 คน จำแนกเป็น เพศหญิง จำนวน 90 คน เพศชาย จำนวน 90 คน ส่วนใหญ่ อายุ 14 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 52.78 บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างสนิท ไว้วางใจ และเชื่อใจมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นมารดา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78 รองลงมา คือ บิดา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11

2. ผลการวิเคราะห์ การรับรู้ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา และจัดกลุ่ม พบว่า สามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ด้านค่านิยม ทศนคติและความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

2.1 ค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นว่าเป็นเรื่องปกติที่สามารถทำได้ในสังคมไทยปัจจุบัน จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 82.22 ไม่เห็นด้วยกับการปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง ว่าเป็นเรื่องล่าช้า จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 96.11 และไม่เห็นด้วยว่าวัยรุ่นในปัจจุบันต้องมีแฟน ถ้าไม่มีแฟนถือว่าแปลก จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 98.33 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (N = 180)

	ชาย (N = 90)		หญิง (N = 90)		รวม (N = 180)	
	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ ที่สามารถทำได้ในสังคมไทยปัจจุบัน	72 (80.00)	18 (20.00)	76 (84.44)	14 (15.56)	148 (82.22)	32 (17.78)
2. การปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง เช่น เพศชายต้องให้เกียรติ ไม่ล่วงละเมิด ทางเพศฝ่ายหญิง รู้จักอดทนรอคอย เพศหญิงต้องรู้จักวางตัว รักนวลสงวนตัว เป็นต้น เป็นเรื่องล้าหลัง	85 (94.44)	5 (5.56)	88 (97.78)	2 (2.22)	173 (96.11)	7 (3.89)
3. วัยรุ่นในปัจจุบันต้องมีแฟน ถ้าไม่มีแฟนถือว่าแปลก	88 (97.78)	2 (2.22)	89 (98.89)	1 (1.11)	177 (98.33)	3 (1.67)

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็น
ด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนว่าเป็นเรื่องปกติที่สามารถ
ทำได้ในสังคมไทยปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 82.22 ไม่เห็นด้วยกับ
การปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง ว่าเป็นเรื่องล้าหลัง
คิดเป็นร้อยละ 96.11 และไม่เห็นด้วยว่าวัยรุ่นในปัจจุบันต้องมี
แฟน ถ้าไม่มีแฟนถือว่าแปลก คิดเป็นร้อยละ 98.33

2.2 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
พบว่าประเด็นที่มีจำนวนมากที่สุด คือ การตั้งครรภ์ไม่พร้อมส่ง

ผลกระทบต่อสุขภาพของมารดาและทารกในครรภ์ รวมทั้งการทำแท้ง
จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 58.89 ความคิดเห็นในเรื่อง
ความรู้สึกของบิดามารดาเมื่อรู้ว่าลูกตั้งครรภ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า บิดามารดาจะรู้สึกเสียใจ จำนวน
135 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ความคิดเห็นในเรื่องแหล่งที่ปรึกษา
เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ พบว่า ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ เป็น บิดามารดา/
ผู้ปกครอง จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 92.78 และความคิด
เห็นในเรื่องการปฏิบัติต่อแฟนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่
คิดว่า ควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน จำนวน 102 คน คิดเป็น
ร้อยละ 56.67 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (N = 180)

	ชาย (N = 90) จำนวน (ร้อยละ)	หญิง (N = 90) จำนวน (ร้อยละ)	รวม (N = 180) จำนวน (ร้อยละ)
1. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร			
1.1 การเรียน	46 (51.11)	43 (47.78)	99 (55.00)
1.2 การตั้งครรภ์ไม่พร้อมส่งผลกระทบต่อมารดา และทารกในครรภ์ รวมทั้งการทำแท้ง	44 (48.89)	62 (68.86)	106 (58.89)
1.3 อนาคต การงาน การเงิน	24 (26.67)	43 (47.78)	67 (37.22)
1.4 ครอบครัว	15 (16.67)	19 (21.11)	34 (18.89)
1.5 สังคม	12 (13.33)	16 (17.78)	28 (15.56)
1.6 สุขภาพร่างกายและจิตใจ	7 (7.78)	7 (7.78)	14 (7.78)
1.7 ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์	6 (6.67)	8 (8.89)	14 (7.78)
2. ความรู้สึกของบิดามารดาเมื่อรู้ว่าลูกตั้งครรภ์			
2.1 เสียใจ	66 (73.33)	69 (76.67)	135 (75.00)
2.2 เครียด	20 (22.22)	6 (6.67)	26 (14.44)
2.3 รู้สึกโกรธ	10 (11.11)	7 (7.77)	17 (9.44)
2.4 ผิดหวัง	6 (6.67)	36 (40)	42 (23.33)
2.5 ตกใจ	3 (3.33)	2 (2.22)	5 (2.78)
2.6 อับอาย	2 (2.22)	3 (3.33)	5 (2.78)
2.7 ไม่ยอมรับ	1 (1.11)	1 (1.11)	2 (1.11)
2.8 ยอมรับ	10 (11.11)	11 (12.22)	21 (11.67)
3. แหล่งที่ปรึกษาเมื่อเกิดการตั้งครรภ์			
3.1 บิดามารดา/ผู้ปกครอง	77 (85.56)	90 (100)	167 (92.78)
3.2 ครู	27 (30.00)	23 (25.56)	50 (27.78)
3.3 แพทย์	22 (24.44)	19 (21.11)	41 (22.78)
3.4 ญาติ/พี่น้อง	7 (7.78)	10 (11.11)	17 (9.44)
3.5 เพื่อน	8 (8.89)	3 (3.33)	11 (6.11)
3.6 สายด่วน 1663 / มูลนิธิ	19 (21.11)	15 (16.67)	34 (18.89)
3.7 แฟน	-	1 (1.11)	1 (0.56)
4. การปฏิบัติต่อแฟนของตนเอง			
4.1 ให้เกียรติซึ่งกันและกัน	61 (67.78)	41 (45.56)	102 (56.67)
4.2 ดูแลเอาใจใส่	15 (16.67)	10 (11.11)	25 (13.89)
4.3 หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์	7 (7.78)	21 (23.33)	28 (15.56)
4.4 ช่วยเหลือกันด้านต่างๆ	5 (5.56)	9 (10.00)	14 (7.78)
4.5 ซื่อสัตย์ต่อกัน	2 (2.22)	5 (5.56)	7 (3.89)
4.6 รักนวลสงวนตัว	-	13 (14.44)	13 (7.22)

จากตารางที่ 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร คือ การตั้งครรภ์ไม่พร้อมส่งผลต่อสุขภาพของมารดาและทารกในครรภ์ รวมทั้งการทำแท้ง คิดเป็นร้อยละ 58.89 ความรู้สึกของบิดามารดาเมื่อรู้ว่าลูกตั้งครรภ์ พบว่าบิดามารดาจะรู้สึกเสียใจ คิดเป็นร้อยละ 75 แหล่งที่ปรึกษาเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ พบว่า ส่วนใหญ่ เป็น บิดามารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 92.78 และการปฏิบัติต่อแฟนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่คิดว่า ควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน คิดเป็นร้อยละ 56.67

2.3 ความรู้ในการปฏิบัติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่า ในประเด็นเรื่องวิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 47.22 การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่า ควรใส่ถุงยางอนามัย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 52.78 และการปฏิบัติเมื่อเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ พบว่า ควรไปปรึกษาแพทย์ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความรู้ในการปฏิบัติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (N = 180)

	ชาย (N = 90) จำนวน (ร้อยละ)	หญิง (N = 90) จำนวน (ร้อยละ)	รวม (N = 180) จำนวน (ร้อยละ)
1. วิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น			
1.1 ไม่อยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2	45 (50.00)	40 (44.44)	85 (47.22)
1.2 ลดพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เทียวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา	30 (33.33)	35 (38.89)	65 (36.11)
1.3 การคุมกำเนิด	26 (28.89)	18 (20)	44 (24.44)
1.4 ค่านิยม: รักราวสงวนตัว ผู้ชายต้องให้เกียรติผู้หญิง	16 (17.78)	22 (24.44)	38 (21.11)
1.5 ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์	5 (5.56)	5 (5.56)	10 (5.56)
2. การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น			
2.1 ใส่ถุงยางอนามัย	53 (58.89)	42 (46.67)	95 (52.78)
2.2 ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์	29 (32.22)	35 (38.89)	64 (35.56)
2.3 กินยาคุมกำเนิด	20 (22.22)	38 (42.22)	58 (32.22)
3. การปฏิบัติเมื่อเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
3.1 ปรึกษาแพทย์	66 (73.33)	63 (70.00)	125 (69.44)
3.2 ปรึกษาบิดามารดา/ อาจารย์	18 (20.00)	25 (27.78)	43 (23.89)
3.3 อื่นๆ เช่น มูลนิธิ	6 (6.67)	2 (2.22)	8 (4.44)

สายด่วน 1663

จากตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 คิดเป็นร้อยละ 47.22 ควรใส่ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 52.78 และการปฏิบัติเมื่อเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ พบว่า ควรไปปรึกษาแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 69.44

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรับรู้ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังนี้

ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องปกติที่ทำได้ในสังคมไทยปัจจุบัน¹² การปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องไม่ใช่เรื่องล้าหลัง และวัยรุ่นในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องมีแฟน ซึ่งค่านิยมดังกล่าววัยรุ่นควรได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวและสถานศึกษา โดยสอนเรื่องเพศศึกษาให้คำปรึกษาเรื่องเพศ โดยเฉพาะทักษะปฏิเสธ สร้างให้มีทักษะชีวิต รู้จักคิด รู้จักฟัง^{4,13}

ทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จากการศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ การเรียน การตั้งครรภ์ไม่พร้อมส่งผลต่อมารดาและทารกในครรภ์ รวมทั้งการทำแท้ง มีผลต่อการทำงานในอนาคต ครอบครัว สังคม สุขภาพร่างกายและจิตใจ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์¹⁴

การรับรู้ของวัยรุ่นที่มีความรู้สึกของบิดามารดาเมื่อรู้ว่าลูกตั้งครรภ์ เสียใจ เครียด รู้สึกโกรธ ผิดหวัง ตกใจ อับอาย ไม่ยอมรับ หรืออาจจะยอมรับ และแหล่งที่ปรึกษาเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ บิดามารดา/ผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งครรภ์วัยรุ่น กล่าวว่า หากวัยรุ่นหญิงมีการตั้งครรภ์ในขณะที่เรียน ผู้ปกครองบางคนเลือกที่จะให้ออกจากโรงเรียนมาแต่งงานเพื่อแก้ไขปัญหาลูกและรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล⁴

ความรู้ในการปฏิบัติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น จากการศึกษา พบว่า วิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ไม่อยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 ลดพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เที่ยวกลางคืน ไม่ดูสื่อลามก การคุมกำเนิด ค่านิยมการรักษาวนสวนตัว ผู้ชายให้เกียรติผู้หญิง เป็นต้น การอยู่ลำพังในสถานที่ลับตาคนของวัยรุ่นที่เป็นแฟนกันจะมีความสะดวกและเกิดความกล้าในการจับมือ ถูกแขน จูบ และโอบกอดกัน นอกจากนี้ วัฒนธรรมต่างชาติโดยเฉพาะชาติตะวันตก สื่อลามก แอลกอฮอล์และสิ่งเสพติด ก็มีส่วนเอื้อต่อการมีพฤติกรรมทางเพศจนอาจถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ได้ แม้ว่าปัจจุบันจะมีการบรรจุเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2551 และในปัจจุบันจะมีข้อจำกัดหลายประการทั้งด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน เวลาสอนไม่เพียงพอ และขาดสื่อการสอน การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ควรเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ปรับเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และพัฒนาครูให้มีทักษะในการสอนเพศศึกษา³

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดย การปลูกฝังค่านิยมที่ดี เช่น เพศชายต้องให้เกียรติ ไม่ล่วงละเมิดทางเพศฝ่ายหญิง รู้จักอดทนรอคอย เพศหญิงต้องรู้จักวางตัว รักษาวนสวนตัว เป็นต้น

2. สถาบันการศึกษา จัดการเรียนการสอนในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น ได้แก่ การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รู้จักทักษะการปฏิเสธ รู้จักการคุมกำเนิด และการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3. สังคม ควรมีบทบาทปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์ที่มีวุฒิภาวะให้เกิดในสังคมไทย นั่นคือ ต้องเกิดจากความสมัครใจ และปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือเกิดการตั้งครรภ์ไม่พร้อม และสังคมทุกคนต้องเห็นความสำคัญช่วยกันอบรมสั่งสอน ต้องไม่มีอคติต่อวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4. หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน มีแหล่งบริการให้คำปรึกษาวัยรุ่น ที่สามารถติดต่อปรึกษาได้ตลอดเวลา และช่วยเหลือทางออกให้ เมื่อวัยรุ่นพลาดพลั้งตั้งครรภ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเรื่องค่านิยม ทัศนคติ และความรู้ว่าระหว่างหญิงและชายมีความต่างกันหรือไม่ เพื่อนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการจัดโปรแกรมหรือการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาต่อไป

References

1. Bureau of Reproductive Health, Department of Health, Ministry of Public Health. Statistic on adolescent Birth. Nonthaburi: Department of Health; 2019. (In Thai)
2. Department of disease control, Ministry of Public Health. Annual Report 2016. Bangkok: Department of disease control. Ministry of Public Health; 2016. (In Thai)
3. Prasartwanakit B, Songwathana P, Phetcharat B. Sexual beliefs and youths in educational institutions in Songkhla Province. Songklanagarind Medical Journal. 2009; 27 (5): 369-80. (In Thai)

4. Thampanichawat W, Olanratmanee B. Sex Education for Adolescent in school: A case Study in Bangkok. Thai Journal of Nursing Council. 2018; 33 (3): 82-98. (In Thai)
5. Thato S. Premarital Sexual Behavior Among Thai Adolescent. Journal of Nursing Science Naresuan University. 2007; 1 (2): 19-30. (In Thai)
6. Meeboon N, Hanpichai S. The Causes of Teenage Pregnancy in Chaibadan District, Lopburi Province. 2016; 7 (1): 71-82. (In Thai)
7. Sriring P, Chanabun S, KonRueChinpong K. Knowledge, Attitudes, Intention and Factor effecting Intention in Prevention of Unplanned Pregnant and having safe sex between Teenagers in Khon Kaen Province. In: Rethink : Social Development for Sustainability in ASEAN Community 4th. 2014 June 11-13; Khon Kaen Province. (In Thai)
8. Chuchot R. The Birth control Campaign in Adolescents: The Roles of Smart Nurse 4.0. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2018; 19 (supplement): 42-52. (In Thai)
9. Krejcie RV, Morgan DW. Determining sample size for research activities. Education psychological Measurement. 1970; 30 (9) : 607-10.
10. Thato R. Nursing Research : Concepts To Application. 1sted. Bangkok: Chulalongkorn University publisher; 2008. (In Thai)
11. Intraprom W, Analysis and presentation of qualitative data analysis. Journal of Phranakhon Rajabhat University. 2019; 10 (2): 314-33. (In Thai)
12. Sirisakulpaisai B, Bormann S, Boonpleng W, Kerdsuwan P, Buapud S, Somnuekprasert W. Relationship between Knowledge, Attitude, Perception of Self-Protection Skill and Risk Behavior to Pregnancy of Junior High School Students. Journal of Nursing Science. 2018; 36 (4): 77-86. (In Thai)
13. Tumchuea S. Sexual behaviors and factors correlated with the intention of protection in teenage pregnancy, Saraburi province. Nursing Journal of the Ministry of Public Health. 2015; 25 (1): 97-109. (In Thai)
14. Hoyrat P, Wongsawat P. Thai Adolescent with Early sexual Intercourse. Journal of Phrapokklao Nursing College. 2017; 28 (2): 173-82. (In Thai)